

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap,
vasárnap kivételével.

A szerkesztésért felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Az erőszakolt lázadás.

Debreczen, szeptember 13.

(B.) Valaminek a tulhajtása mindig meghoszulja magát.

Legyen e tulhajtás akár egyes ember, akár valamely ügy érdekében keresztül vive, jóra nem vezet.

Az Aesopus békájának szomorú sorsa a vége minden ily dolognak s a morál ugyanaz: a késő megbánás nem segít.

Dreyfus tragediájának utolsó fölvonása, — e kitéltet használatja a legnagyobb előszeretettel, — lejátszódt.

A játék, — ezt a kitéltet is szeretik használni, — világot megrázó volt.

Lehet,

Ne tessék ezt a rövidke szót antisemitizmusra magyarázni.

Különbem sem célozom a Dreyfus ügygel magával foglalkozni, még kevésbé célozom annak vitatásába bocsátkozni, hogy az egész ügyben volt-e, vagy van-e zsidó kérdés, mert egyrészt az ilyen kérdés közbiztonságára a mit írni akarok, másrészt pedig hajlandó volnék igazat adni a zsidóságnak, ha nyíltan bevallva hirdetne az ügynek magáévá tételét, — én a Dreyfus ügyet e cikkben csak következményeire való tekintettel nem mellőzhetem.

Arról van szó, hogy sokan törekednek magukkal is, másokkal is elhitetni, hogy Dreyfus újabb elítélésére Franciaországban a különben is megzavart összhangot az állam kormányzásában annyira fölbontotta, hogy a polgár háború s ezzel a teljes fölfordultság küszöbén van.

Tulajdonképen ehhez sem volna szavunk, ők lássák, mit művelnek.

De hogy a jövő évi párisi kiállításon tervezett magyar osztály néhány ember tulhajtott buzgósága miatt határozottan megsemmisüljön — ehhez igenis van szavunk.

Napról, napra érkeznek a hírek, hogy Páris forog, a francia nép igazságot követel, hogy a lázadás a katonai uralom megbuktatására kitörőben van, hogy Franciaország egyáltalán nem képes már a közbiztonságot sem garantálni s hogy emiatt minden államban, köztük a Magyarállamban is a legtekintélyesebb testületek és személyek lépnek vissza a párisi kiállításon való részvételtől azon indokolással, hogy értékes holmijokat nem merik egy ilyen zűllésnek indulni országba bevinni.

Nevetségesen hoszantó híresztelések! Igazán nem tudja az ember, hogy mit gondoljon a terjesztőről.

Ész és cél nélkül irnak-e, vagy pedig ésszel és célzatosan?

És ez utóbbi esetben mi lehet a céljuk?

Megdukkatása a világmapusnak, vagy megmentése a hazai műkincseknek?

Egyikre sincs szükség. Sőt legkevesebb szükség van arra a sajnálatos eredményre, a mit lehet, hogy akaratlanul is elérnek és ez a párisi kiállítás magyarosztályának megsemmisítése.

Mert a nagyhangú híresztelésnek sokan felülhetnek s csakugyan nem merik műkincseiket a kiállítás céljaira át engedni.

A francziák pedig nyugodt érdeklődéssel olvassák a lapokat, hogy mint veszítik őket össze külföldi ujságok s hogy mint akarnak erőszakkal náluk polgár háborút csinálni.

Jó Isten! Hát miért lázongna a francia nép? Dreyfusért? A katona uralomért?

Míg Dreyfusban a megtestesült igazságot vélte a sárba tiporni, addig érthető ha lázong e nép, de a rennesi tárgyalás s az itt hozott ítélet, ha e vélelmet meg nem döntötte is, de gondolkozásra készítette s a hol gondolkoznak ott nincs lázadás.

Magyarországot a külföld előtt a már, már elmúló század egész folyamán az ismeretlenség homálya borítá. — most egy jövő század hajnalán módunkban lenne nemcsak gyöngyözővel, de szemmel láthatólag igazolni beismételten az egész világ szeme előtt, hogy léteztünk, hogy iparunk, kereskedelmünk versenyre kél a nyugattal, hogy vannak műkincseink, melyek bámulatra méltók, van tudományunk, mely elismerésre vár, van mindenünk ahhoz, hogy büszkén kijelenthesük a világnak: — fordítsa felénk is tekintetét!

A magyar sajtó egyre terjeszti a forradalmi híreket, a műkincsek tulajdonosai pedig egyre jelentgetik elhatározásukat. Drágaságainknak csak fotografiáját küldjük a kiállításra...

És majd ezer kilencszáz nyarán a Páris látogató idegen a magyar osztályba bukkanva felírja naplójába:

... Láttam egy keleti tartományt — papiroson.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Regény a varróépteremből.

Írta: Bogdán Bella.

I.

Ágnesnek hlvák és ingeket varrt a híres Varrell és Társa czégnél. Látni lehetett mindennap reggeltől estig a hosszú teremben — Abban a teremben, hol ama finom, szép-hajlítású ingek készültek. — miket elegáns urfiak viselnek a nagy bálók és pezsgő zsurok alkalmával és miket leányok és asszonyok varrnak ott a Varrell és Társa czég hosszú terében.

E leányok néha hangosak és kellemetlenek, s a lábuk sem piczi mindig és ruhájuk széle kopottas többnyire.

De Ágnes, az nem olyan. Ő finom volt és kecses. — A haja, e lágy és hosszú haj a kis fülére bomlott olykor, a homloka is fehér volt Igen, látni lehetett, hogy nem ide való ő. Leszállt valami csodás országból és most itt kell, hogy legyen közöttünk tévelygő sötét-lelkű emberek közt. S dolgozik. — Am a két kezével csak, míg a lelke nincs itt, ez látnivaló. — S azért derült e lélek. Hisz az távol van valami kedves virágos tájon, hol bűvös

rózsákat hímál az esti szél és csillagok ra gyognak illatos vizü kristalypatakokra. E patakokban szép fehér madarak és a lila égen aranyfelhők usznak.

Ott járt a lelke, e szép tiszta tájon és kezei dolgoztak csupán. Így aztán üde és illatos ő és ha akarják, elmondom e regényt Ágnesről, ki ott varrt százajlású ingeket a Varrell és Társa czég hosszú terében.

II.

A hosszú terem főnöknője egy idő óta oly nyájas Ágneshez. Pedig rettegett egyén e nő. A Varrell és Társa czég hosszú terében és a mellette levőkben halkán zsong e nőről egy rege.

Ugy suttozják, hogy házmesterleány volt ő csupán, de husz év előtt szép volt (nyomai most is látszanak ennek) és Warrell Kelemen méltányolta e szépséget.

De ki tudná ezt ma már? Ellenben kétségtelen az, hogy félnek tőle és rettegnak mind e leányok itt.

Karolin asszony oly nyájas most Ágneshez: szinte kegyes ő most. Sőt több is talán — hisz kedő

Ó, a rettegett, a gögös uralkodónő — hi zeleg most.

Mert tudni kell, hogy a czég főnöke Varrell Kelemen, a hatvanéves öreg ur most

néha lejön a hosszú terembe és nézi az Ágnes ingeit és a finom kékeres kezeket is, azt hiszem már kísérte is, úgy véletlen a Ferencvárosba, és Karolin asszony ezt látja mind.

Éles szeme van e nőnek, ki még szép, de már negyvenéves talán.

Szóval Karolin asszony nyájas és édes most és a többi leányok irigykedve és gúnyosan pislognak Ágnes felé és este otthon sóhajok közt mesélik, mily szerencse vár Ágnesre, hisz látja a vak is, hogy szereti őt az ur.

III.

S egy nap a hosszú terem kis munkás nőjét felhívták a Karolin asszony szobájába. Ez ritka dolog volt, mert szentély e szoba, hol az urnő tartózkodott és a hová csak Varrell Kelemen lépett szabadon, ő is ritkán nagyon. E kis szoba nagy tükre előtt áll a főnök, a házak, értékpapirosok és a gyár ura e hatalmas, erős, hatvan éves ur, ki im Ágnes felé nyujta kezét.

Varrell Kelemen sápadt kissé és akadozva mondja:

— A feleségemnek akarom Ágnes, legyen az enyém.

Mily nagy szerencse ez! E dus ember, ki megkér im egy nyomorgó leányt! Ki néz, hogy hatvan éves ő és a leány fiatal. Szive

A parlament megnyitása. Az országgyűlés mindkét háza e hónap 28 án ülés tart, amelyen újra fölolvassák a királyi leiratot, amelyvel a Felsége az országgyűlés ülésezését elnapolta. A következő ülésen a képviselőház megállapítja munkarendjét.

Tisza Kálmán akciója. A „Nagyvárad Napló” mai számában jelenti, hogy Tisza Kálmán legközelebb tartandó beszámoló beszédében nagyszabású politikai enunuciációt kíván tenni, a melynek keretében édes kritika alá veszi a Széll kormány eddigi működését, kaczerkodását az ellenzékkel és annak turbulens elemeivel. Nyíltan fogja hirdetni Tisza Kálmán, hogy mivel a kormány valóságos hadat üzent a 67 óta főnálló és a kiegyezést mindvégig biztosító szabadelvű pártnak, nem marad más hátra, mint hogy a mostani chaotikus szabadelvű pártból kilépjenek azok a régi, kipróbált hűségű szabadelvű képviselők, a kik eddig is csak hazafias kötelességből maradtak meg a fuziós szabadelvű pártban, nehogy kilépésükkel lehetetlenné tegyék a válságból való kibontakozást és a kiegyezési kérdések nehézségeinek megoldását.

Az idézett lap szerint egész határozottan beszélik azt is, hogy Tisza Kálmán beszámolója alkalmával leutaznak Nagyváradra mindama szabadelvű párti képviselők, a kik nyíltan Tisza Kálmán híveinek vallják magukat és vele minden tekintetben szolidaritást vállalnak. Ezek a nagyváradai beszámolóbeszéd után levonják a konzervenciákat és együttesen fogják bejelenteni a szabadelvű párt elnökének a pártkörből való kilépésüket.

Erre az elhatározásra közvetlen okot a legutóbb tartott minisztertanács szolgáltatott, a melyen újra több, a régi szabadelvű párt által támogatott főispán felmentését határozta el a Széll-kormány.

Eszterházy Miklós Móríc és a néppárt. Gróf Eszterházy Miklós Móríc, ki a mult esztendőben az utolsó politikai harezok alatt az obstrukció miatt kilépett a néppártból, mint a Kál. Ert. jelenti, most újból belépett a párt körébe.

A magyar püspökök e héten újabb értekezletre jönnek össze a katolikus autonómia ügyében. A tanácskozás tárgyát tudvalevőleg a 27 es bizottság elaborátuma képezi, melyet

tán mást is álmodott, ott csodás országban, hol lelke oly gyakran járt, nem látott-e valahol egy ragyogó ifjút, fiatal és kedveset, ki kitarja karjait és szívére teszi... S ha ingeket varr e leány, vajjon szíve és lelke és ő maga eladó e ezért? Elérhető-e Varrell és Társa főnökének, bár oly gazdag ő és előkelő is?

— Főnök ur, mondja oly halkán, hogy Karolin asszony meg sem értheti, bár figyel és kíváncsi végtelenül, ez nagy megtiszteltetés, igen ezt érzem én, de én nem fogadhatom, én más szeretek!

Jó volt hogy itt volt Karolin asszony. A Varrel és Társa cég hű embere megmenti a főnököt a szégyentől és a zavartól, mert nem szégyen-e az, ha ilyen leány, ily nyomorgó leány elutasítja, az ur becsületes ajánlatát?

— Kisasszony, szól és kegyetlen e hang nagyon, belátja tán, hogy ezek után nem alkalmazhatom tovább.

De titokban nagyot sóhaj. Igen megkönnyült e lélek és azt hiszem, szereti most a bátor és vakmerő leányt, ki elutasítja a kérőköt, a gazdag kérőköt, mintha uri dáma lenne, pazar és nagyuri házból való.

Tehát a leány életében ifju van. És szerelem e lélekben, oly nagy és végzetes, minőktről költők irnak, a híres légyszavu poeták. Ama fényes és ragyogó szenvedély ez, mely mesék könyvébe való s miről büszke pózoló férfiak álmodnak.

Olyankor persze, mikor egyedül maradnak és a vásárolt gyönyörök emléke unott és kellemetlen nagyon.

az e yházfejedelmek körében uralkodó áramlat némi korrekúra alá szeretne venni. Magyar ország katolikus egyházában az egységes character szabatosabb előtérbelépése, a királyi főkegyuri jogok pragnásabb kifejezése és az an onomiának lehetőleg kedvezőbb felfogása, általában, ezek a revíziós szándékok kardinális pontjai, melyek az új aera konziliáns lényegétől és loyális békeszeretettől rokonszenvesebb fogadtatást remélnék.

Külföld.

— szept. 13.

Angliának

kevés szerencsése van békeszerző Chamberlainjével; a kis délafrikai boér köztársaságot a diplomácia barátságos jegyzékei lassan, de biztosan fegyveres önvédelemre kényszerítik. Ennek a kis gyarmati háborúnak aligha lennének különösebb bonyodalmi és következményei, kivéve, hogy az aranyipar világpiaacának a fokföldi bányák teljes hevertetését kellene elszívnia.

Németországban

nem mulik el nap a geniális császár külön nyilatkozata nélkül; legutóbb Karlsruheban az istenfélelmet és a fejedelmek szövetségét proklamálta a birodalom szilárd alapjainak. Különben a csatorna javaslat bukása még mindig fáj a konzervativoknak, de a me z ő g a z d á k szövetsége van átok alá vetve és új fekete rendszabályok teszik borussá a császári hatalom horizontját.

Ausztriában

csend uralkodik, Cchlumecki autorizált kísérlete majd nyomtalanul folyt szét a homokban; új emberek, Kathrein dr. a katolikus néppárt vezetője és Ecker, a képviselőház elnöke, keresik most a meggyezés ösvényét csehek és németek közt. — Kérdés, vajlon képesek lesznek e ezek a békegalambok is a delegáció választás megváltó olajját meghozni az

S a hogy hosszú a tereméből kiülték és im egyedül van a sötét utcában, hol immár barna köd ereszkedik és halk sóhajjal suran- nak el a szerelmes párok — ez ifju képe mily hatalmas lett.

Igen, erős férfi ő és érzi mint vonja maga felé, oda, oda — egészen magához. Most esni is kezd, lassan hull, kopog a kalapjára és átázik finom czipellője. Esőn, kődön és felhőn, minden nyomoruságon keresztül világít ez alak: az ifju, hű szerelem.

S a leány megy, nem néz sehová. Azt hittem, lelkével immár ama csodás országban van, hol bűvös virágok nyiladoznak, hol szép kis fejére fényes korona vár és hol kristályvizű patakok mentén majd sétálnak ők. S nem tesznek mást, csak szeretik egymást. Egy fiu ajtaja haikán nyílik meg.

IV.

Engedjék meg, hogy bemutassam e fiut. Mert itt él ő e nehéz szürke fődélű könyvek között. A könyvek közt, melyek tele vannak a világ minden bölcsességével.

Letűnt idők illata árad belőlük, fényes és sötét korok árnya kísért egyaránt. A nagy elmék filozófiája és híres sophisták okoskodásai, mik emlékeznek hiábavaló szenvedélyekről, emberi érzések mulásáról, hogy kicsiny az ember és gyarló, mint számtalan más, csak féreg ő csupán és a nagy mindenségben a por-szemmel egyrangú.

Mit érez alkot, terem; vágyik és akar, mily neveltséges mindaz és idők idejében mily semmisség: az van e könyvekben.

osztrák bárkának. Nagyon vigasztalónak semmikép sem mondható, hogy az irredenta ismét mozog; Triesz tegnap délies temperamentummal viharos ovációt rendezett a nagy apa kis fiának, Garibaldi Menottinak.

A belgrádi

összeeskövők perének tárgyalása jelentékeny lépéssel közeledett Knezevics beismerése által az ügy tisztába hozásához; be van bizonyítva, hogy nem a radikálisok elleni boszúból, hanem valóságos merényletről van szó; az igazságszolgáltatás politikai tekintetektől menten páratlan igazságszolgáltatási folyást vesz. — Reméljük, a tárgyalás fel fogja deríteni az ügybe belekevert eselszövők rágalmaikat és Szerbiának visszaadja a kívánt békét.

A bolygó igazság.

— Párisi lapok a Dreyfus itéletéről. —

— szept. 13.

Roche fort az „Intransigentben” így ír: Miként a nagy fájdalom, ugy a nagy öröm is néma. Tíz évi várfogság és örökös deportáció, ha az árulók szempontjából nem is, de a mi szempontunkból mindogy.

Cassagnac az „Autorité” ben ezeket írja: Küldjék őt minél távolabbra, de a szigorúság tulzott alkalmazása nélkül, mert számos derék férfiu csaknem ebből az indokból állott a pártjára. Am vigye magával feleségét és gyermekeit, akik ártatlanok. Nem kell neki alkalmat adni arra, hogy panaszkodjék! — Tény az, hogy az enyhítő körülmények betudása mindeneket, barátot és ellenséget deszorganizált.

Cornély a „Figaro”-ban a következőket mondja: A hadbírótság enyhítő körülményeket ismert el: az első büntetés tehát tul-szigoru volt és ezzel a revízió miatti hadjárat jogosult. Az itélet azonban azzal lepott meg mindenkit, hogy azt a főkérdést, vajlon Dreyfus bűnös-e vagy sem: — sem igennel, sem nemmel nem döntötték el. Ha bűnös, akkor a bírának inkább a súlyosító körülményeket kellett volna betudniok, mivel akkor Dreyfus nemcsak áruló, hanem t e t t e t ő is.

S e könyvek közt mást kísért egy leány lelke. A fiu szíve érzi, hogy közelednie kell erre felé. — E szürke és porlepte nehéz írsok közt mily ragyogó lenne e leány. — S Plátó bölcsesége, Caesar diadala, Róma hatalma és minden egyéb, mi volt és van, és lesz, mi kicsiny e leány egyetlen sóhajához képest.

Mert szép e leány, oly szép, mint az álom. — E könyvekben a mult van, — e leány a jelen és a jövő. Misztikus ez a szó: jövő!

A jövőn fátyol van, ezért kiösmertlen. De e leány, e szép és kedves, ez álom csupán, és hogy csókolhatja a haját, a kezét, a fehér nyakát — ez is álom, és félős, hogy elfoszlik.

Mert minden álomnak ez a vége és a végzete. — De most az ajtó halkán nyílik meg.

V.

Elek, ez volt a fiu neve, fölugrott. A leány, bár vizes ruhájú és kicsiny, mint egy ázott egérke, gyönyörű mégis és kívánatos.

Ők nem szóltak semmit, hisz felesleges ez és Ágnes leült Fáradt volt ő és e meleg szoba kedves nagyon.

Igen, gondolta a fiu, ez álom csupán. Mesékben van, hogy eljönnek ők, a büszkeleányok, a szerelmes ifjakhoz és édes csókot lehelnék ajkukra, aztán eltűnnek és így lesz, most is kétségkívül.

Hangosan pedig ezt mondja ő:

A Matin: Senki sem érti az ítéletet. Ha Dreyfus ártatlan, akkor egészen, nem pedig félig ártatlan. Ha mentő körülmények szólnak mellette, akkor senki sem fogja elhinni, hogy áruló. Ha nem áruló, akkor mért büntetik meg?

A Petite Republique-ben Jaurés a következőket írja: Már máskor is elkövettek jogi tévedéseket és elítéltek ártatlanokat. De azt még nem láttuk, hogy egy embert az elene elkövetett tévedés fölismerése után másodszor is elítéljenek. Borzasztó arculcsapása ez a lelkiismeretnek és az észnek. De bátorság és előre!

Azt hiszik, hogy a Dreyfus-ügy a felebezés bejelentése következtében így fog tovább fejlődni: A pöriratokat sürgősen átküldik Párisba, ahol a revíziós bíróság székel. Párisban illetékes helyen megvizsgálják az ügyet, azután előadót választanak, akinek átadják az aktákat. Az előadó beható jelentést készít, a jelentést átadják az erre a célra választott bizottságnak, amely ítéletet mond a felhozott semmisségi okokról, azután pedig a revíziós-bíróság ítélt, mint legfelső fórum. Ha ez a bíróság a haditörvényszék ítéletét feloldja, a vádlottat újra haditörvényszék elé állítják, ellenkező esetben az ítélet jogerőre emelkedik. Dreyfust a Corte erdőbe viszik ekkor és esetleg néhány hónap múlva, mikor az öt év letelik, kiszabadul. Dreyfus családja azt reményli, hogy az igazságügyminiszter a semmi-összéki eljárást újra megindítja. Új lefokozás nem lesz, mert a hadbírósa maga ezíránt előterjesztést tett. Dreyfusné asszony el van határozva, hogy férjét úköveti, bárhova vigyék is.

A g. katolikusok és a magyar nyelv.

— szept. 13.

A magyar görög-katolikusok mozgalma ismét közelebb jutott a céljához, miután sikerült az országos bizottságnak számos oly akadályt legyőznie, mely útjában állott.

Nevezetesen nagy nehézséget okozott az a kérdés, vajon a pápai szentszéknel kedvező fogadtatásra fog-e találni az a zarándoklat, melyet a gör. kath. magyarok országos bizottsága élén Szabó Jenő főrendiházi taggal, az őszre szerez.

— Végre!

Ágnes felemelte az arcát, ez arcz könnyes volt és reszketett a leány.

— Itt vagyok. Azt akarták, hogy a felesége legyek Varrell Kelmennnek. S mert nem akartam: elűzték, ki a hosszú tereből, ki az utcára.

A szobában homály van, de nem szomorú az azért.

A fiu keze szorosán rartja Ágnes kezét és most esőkolja is.

— Nálad maradok örökké — szól a leány — és ismétli és forró arca a fiuhoz ér. S úgy ülnek ők.

A polezról a könyvek gunyosan intenek. Koponya is van közöttük, mely bár üres már most mintha reájuk nevetne.

Most, hogy ezt mind látni kell és mig karjában a leány, e forró édes idomok: a vére lehül.

Győtrő ez, és kinos és harzontalan az élet igen és néha gyáva az ember.

Mert Elek, ez álmódzó, most megjed. Mert tudni kell, hogy az élet csupa küzdelem és vergődés és a holnapra gondolni: győtrő és aggodalom.

E nő itt, e gyenge és szép, kit karjában tart: bár szereti, mely felelősséget jelent ez! S mennyi lemondást és mily fordulatot és mennyi terheket, és hol az erő e nagy küzdelemhez és végre is — nem, nem lehet! Felállt hirtelen.

Ezt a mozgalmat ugyanis sokfelől mindenféle gyanúsítással illették és Rómában is oly hírré költötték, hogy a munkácsi gör. ka. püspöknek, sőt magának a hercegprimásnak is közbe kellett lépnie, hogy a szentszékkel megnyugtassák és a szóban lévő mozgalom hitbeli megbízhatóságáról fölvilágosítsák.

Uzzel aztán biztosítva lön a gör. kath. magyarok zarándoklatának fogadtatása XIII. Leó pápa által.

Ehhez képest az országos bizottság még e hó folyamában egybe fog gyülni, hogy a zarándoklat részleteit megállapítsa, egyuttal pedig végleg megszövegezze azt a hódoló föliratot, melyet az összes görög katolikus magyarok nevében a szent atyának átfognak nyújtani, és a melyhez eddigelé 167,534 gör. szertartásu magyar járult aláírásával, köztük 132 önálló lelkipásztor.

Ez a fölirat tolmácsolni fogja az aláírók hozzá tartozók hü ragaszkodását a kath. hitességhez és szeretetét a pápa iránt, egyuttal pedig az elavult és éltalan ó-szláv szertartásos nyelv helyébe a magyart fogja kérelmezni.

A római zarándoklatra most tömegesen jelentkeztek, leginkább a hajduságból és a nyírségből, de még mindig folynak a jelentkezések.

Mint értesülük, a zarándoklat október hó 29-én este 8 óra 30 perczkor indul Budapest-ról a keleti pályaudvarról, és Fiumében hajóra szállva, Anconában köt ki, honnun vasuton október 31-én érkezik Rómába, a hol Mindenszentek ünnepén fogadja a pápa Budapestre a zarándoklat november 6-án érkezik vissza.

Egyről-másról.

Uj jelszó.

— Nem megyünk Párisba! —

Ha az élet hullámozó tenger, a divat a tajték rajta. A mélyben születik, de mindig a felszínen lebeg.

Minél értéktelenebb anyagokból verődik egybe e conglomeratum, annál tovább ma-

VI.

— Ágnes, — mondá — mily dőreség. Itt ... itt nem maradhat nálam; nem! — ismétli most.

S ebben a perczen gonosz a férfi, nem becsületes; gonoszabb, mint becsületes kétszen telenül. Es a lelke üres. Álom és szerelem, ez messze repül im szárnyra kelt és tovaszállt. E szobában, e kedvesben, most egy okos férfi van.

A leány fölshökik. A vére, minden csep piros vére az arcába száll.

Kezét ez égető arczhoz emeli, fél talán, hogy megütik őt.

Kifelé rohan. De az ajtónál megáll. Azt hiszem, egyszer ez életben, mig a világ — világ, utoljára még egyszer végig száll lelke a esodák tündérországn.

Hirtelen, mint a pillanat és bucsuzik a nagyszirmu ékes virágoktól, a szép holdsugár tól, mely pazar fényt hint fodros hullámu vilá- zekre, melyek parján ketten mennek: a szép királyné és ő, a büszke királyfi, boldogan, szerelmesen.

Ágnes ma ismét ineket varr. A Varrell-czégnek számos versenytársa van és azoknak nagy szükségük van leányokra, kik ama szép hajtásu ineket készitik, miket elegáns urfiak viselnek a nagy bálók és pezsgős zsurok alkalmával...

rad a felszínen. Nemes érczből nem válik tajték.

Az ánziksz-kártya azért vált nemzetközi divattá, mert olcsó. Es azért tűnt el az ék- kövekbe foglalt teknősbékák divatja, mert drága. Olcsóság a divat alapelve és jogos óhaj, hogy a divat irányítója ne a velszi her- czeg legyen, hanem Kolompér János telek- könyvi iktató.

Az az erős hullámozás, mely az Ördög- sziget szirtjei körül zajlik, egy újabb divatot dobott partra. És hogy világszerte mihamarabb népszerű lesz, arról olcsósága kezes- kedik.

Ez új divat: a Párisba nem menés. A mikor a szerencsétlen Dreyfust ujjolag eli- télték a haditörvényszék, világszerte egyszerre született meg az új jelszó:

— Nem megyünk Párisba!

Ez egyszerű tagadó mondat. És még hozzá olyan nemes foglalkozás, amelyet a legtöbb ember könnyen betarthat. Hiszen — én Istenem! — tudvalevő dolog, hogy évente milyen sokan nem mennek Párisba.

Például Rothvogelék, akiknek a Si- monffy-utczában van szatőcsboltjuk, egész életükben egyebet sem tettek, minthogy nem mentek Párisba. De ha ők most jóismerőse- iknek és barátjaiknak kijelentik, hogy:

— Most már nem megyünk Párisba!

Akkor Rothvogel és neje igen előkelő dolgot cselekszik, mert pikáns homályossá- gal sejteti, hogy ő akart Párisba menni.

— Nem megyünk Párisba!

— Nem megyünk Párisba!

Ez hangzik uton-utfélen ezer ajkról Ha azokról, akik most nem mennek Párisba, következtetnénk azoknak a számára, akik menni szándékoztak, kiderülne, hogy az egész országba csak gróf Zichy Nándor ma- radna itthon. Ó is csak azért, mert eddig még nem nyilatkozott, hogy nem megy Pá- risba.

Hej, dehogy is akar ez szatira lenni. Elvégre ha a tett annyiszor ütközik a szü- kős anyagi viszonyok akadályába, illő, hogy legalább szavakban nyilatkozzék meg a szí- vekben lakó érzés.

Harsogjon tehát világszerte a felhábo- rodás. Sajtja megvetés azt a nemzetet, a mely nyitott szemekkel nézi a fekélyt saját testén.

Oh, érzem, hogy az indulat mint ejt rabságba engem is, a tréfálkozó humor átokká nő és teljes önérzettel kiáltom ki az egész világnak, hogy:

— Nem megyek Párisba!

(No.)

Vadászat után.

Első Vizsla.

No ládd, megint vadak nélkül Térünk innen haza! Ugy röstelem e nagy szegényt, Mit gazdánk ráuk hoza.

Második Vizsla.

Nem értem én mért buslakodsz. Hogy gazdánk mit se lőtt. Hát elhagytuk-e már talán A vadkereskedőt?

Egyházmegyei közgyűlés.

Debreczen, szept. 13

Ma tartotta meg a debreczeni ev. ref. egyházmegye őszi közgyűlését. D á v i d h á z y János esperes elnöke alatt. Mint minden egyházmegyei gyűlésnek, úgy ennek is az esperesi jelentés képezte legfontosabb tárgyát, mely az egyházak állapotáról, adományokról és segélyezéséről adott részletes felvilágosítást.

Uj tanácsbíró is választott ez a mai gyűlésen tette le a hivatalos esküt. Sok, az egyházakat közelebbről és mélyen érintő ügyek elintézése után a gyűlés a déli órákban ért véget.

Tudósítónk különben a gyűlésről következőben számol be:

A gyűlést az ev. ref. egyház tanácsstermében D á v i d h á z y Sándor esperes valamivel 9 óra után szép imával nyitotta meg, mely után üdözölvén az egybegyűlteket bejelentette Tóth Sámuel volt egyházkerületi főjegyző, főiskolai teológus tanárnak halálát, ki az egyházmegyében számvevői állást foglalt el. A munkás, nagy férfiú emlékét az esperes megindító szavakban idézi s kéri a közgyűlést, hogy e megemlékezéssel kapcsolatban érdemeinek elismerése jegyzőkönyvben örökíttessék meg. A másik elhalálozott tag M o c s i József törvényszéki bíró egyházmegyei tanácsbíró volt.

S z e l e György az egyházmegye főjegyzője, a tárgysorozatot felolvasván a gyűlés azt magáévá teszi. Egyszermind tudomásul veszik az egyes jelkészek elmaradásait igazoló bejelentéseket is.

A tanítói esküt a következő ujonnan megválasztott tanítónők, illetve tanítók tették le: D ó c z y Ilona, L e n g y e l Elza, M e g y a s z a y Lenke, K o v á c s Sarolta, B a r c z a Barna és Nagy Imre.

A G y u l a i László halálával megüresedett tanácsbírói állásra szavazattöbbséggel F o d o r Sándor szerepi lelkész választott meg. A hivatalos eskü letétele után megköszönve a bizalmat, ígéretet tesz hivatalással lelkiismereteség pontos teljesítésére.

Az egyházmegyei számvevői állásra Tóth Sámuel helyébe S z ü c s László véteszi lelkész választott meg 50 forint évi honoráriummal.

Az esperesi jelentés megnyugvással ad hírt a vallás erkölcs kielégítő állapotáról. Házaság kötött 90 pár között, kik közül 27 pár nem vette igénybe az egyházi áldást. 45 pár él vadházasságban az egyházmegye területén. A d o m á n y o k b ó l begyűlt 5765 forint 35 krajczár.

M a r t i n k á b a n egész évben szünetelt az iskola, mivel nem volt tanító.

H - B a g o s o n megdöbbentőnek mondja a jelentés az iskolai állapotokat. Rosszak az iskolák is, a tanítók is, úgy hogy olvasni valamennyire csak az ötödik osztályban tudnak. Hasonlók az állapotok T o r d á n, ellenben szép a tanítás pl. a h p á l y i leányiskolában.

A közgyűlés az adományozóknak köszönetet szavaz, egyebekben pedig az esperesi jelentés általánosságban és részleteiben is tudomásul veszi.

A vizsgálat alkalmával az iskoláknál tapasztalt rossz viszonyok javítása céljából a tanítók megintetnek és pedig a t o r d a i és a h - b a g o s i tanítók j e g y z ő k ö n y v i kivonaton.

Nem azándékunk e helyen kommentártárral kísérni az egyházmegye e határozatát, hogy az helyes e vagy sem, azt eldönteni maga az egyházmegye van hivatva s hogy helyesnek találtatott azt mutatja az egyhangulag meghozott határozat, de nem hallgat hatjuk el a feletti bámulatunkat, hogy ezen kérdéskor egész észrevétlenül átsiklottak a bagosi iskolai épületek botrányos elhanyagoltsága és a tanszerek iskolai taneszközök századbaillő hiányosságai felett.

Hogy legyen kedve tanítani annak a tanítónak olyan helyiségben, hová undorral lép be és hogy vegye igénybe a szemléltető tanmódszert, mely pedig egyedüli segéd esz köze volna nehéz munkájában ha nincs mit szemléltetnie?

Azt a jegyzőkönyvi megrovást mindenek előtt maga a község érdemelné meg, azután a tanfelügyelő, a ki szemtanuja a bajoknak, de nem orvosolója s csak azután a tanítók, ha ugyan ők is hibásak.

A gyűlés további menetén az egyes egyházak belső ügyei kerültek részletes megvitatás alá, majd örömeiket fejezvé ki a felett, hogy a Magyar protestáns irodalmi társaság ez évben az egyházmegye területén tartja meg nagygyűlését, a közgyűlés elnök életével 12 órakor véget ért.

N A P I H I R E K.

Debreczen, szeptember 13.

A szerelem születése.

— Költemény prózában. —

A teremtés után az Ur megelégedve tekintett szét és lelki megnyugvással mondá: „bevégeztem.”

Pár nap mulva azonban Ádám az Ur elé járulván, kétségbeesett arccal panaszlá:

„Uram, Éva, kit nekem társul adál idegen hozzám. Nem osztozik fájdalommal és nem részesít örömből. Minden lelki vonzódás nélkül élünk együtt.”

Az Ur idézte Évát és csak nézte, nézte vizsgáló szemmel, hogy mi hiba lenne benne; hiszen ő a tökéletes szépet akarta a nőben megalkotni. Egy darabot a ményből.

— A legtisztább égről ragyogó csillagot, a legmélyebb tengerből drága gyöngyöt hoztam. Az égető nap aranyos sugarát az éj sötétjével összeteszem és még sem tökéletes! Mi hiányzik belőle?

Az ur busulását mindenki érezte. Az angyalok halkán zokogni kezdtek, csak Éva állt ott nyugodtan egykedvűen. És a mint Éva a síró környezett közt szoborként állt egyszerre felderült az Ur fenséges homloka, s egy gondolat villant meg agyában: érzést adni a hideg kebelbe, olyan érzést mely minden más érzelmel felülmuljon nagyságban erőben és üdvösségben, melyet a király és koldus egyaránt birhasson.

És felhangzott a teremő szava:

— Szeress!

Egyszerre rózsaszín felhőbe burkolózott az ég. Az angyalok kara lágy édes dalba kezdett, mely elandalított, kéjes álomba ringatott mindent. Az ige elhangoztával ott állott Éva hullámozó kebelrel, szeméből kicsillanó meleg tüzzel.

Félig nyílt ajkán, mint szeszélyes nap sugar a bimbón mosoly játszódtott. A csillogó glóriaként leomló haja, szobortermete minden, minden vonzó volt rajta. — Az angyalok egyenkint simultak hozzá meleg vonzódással.

Az ur arca, mint vihar után a keleti ég azurja, kiderült és visszabocsátá a paradicsomba Évát.

— Szeress!

És szeressenek! Ez legyen a te hivatásod a földön. Szépségednél csak jószágod legyen nagyobb. Általad és benned lelje fel mindenki az üdvösséget békében, fegyverek közt nyomorban és fényben. Szived érzelme melegítsen kunyhóban és palotában.

Gyöngédséggel altsd el a szenvedélyek durvaságait, hevits dicsőségre nagyra.

Koldus legyen nélküled a király, és tedd boldoggá a kunyhóban lakót. Inlesd dalra és alkotásra a költőt és művészt, s folytasd a szépek, a nemesnek tovább teremtését a földön.

És mikor Éva átrepült a nagy mindenségen vissza a földre: betöltött mindent egy mennyei érzés — a szerelem!

— **A beteg püspök.** Dr. W o l a f k a Nándor v. püspök a mint örömmel értesülünk már jobban van, de még napokig fog ágyban, illetve szobába maradni s ez idő alatt senkit sem fogadhat és a hivatalos dolgokat sem intézi.

— **Tulzás.** A fővárosi lapok némelyike a Dreyfus újabb elítélése miatti dühében azt a jelszót adta ki, hogy ne menjen hazánk-ból senki a jövő évi párisi kiállításra, sőt a kiállításra jelentkezők is vonják vissza ígéretüket. A mint örömmel tapasztaltuk a vidéki sajtó tulnyomó többsége egyszerűen tulzásnak veszi a dolgot és nem helyesli, sőt erősen buzdít a kiállításba való részvétel mellett, mert hiszen a mi történt, abban a francia népnek semmi része nincs. Mai cikkünk is ezt hangsúlyozza.

— **Adatok a sertésvészről.** Jelentettük tegnapi számunkban, hogy a sertésvész megszűnt. Ma már a hivatalos jelentés adatait is közölhetjük, melyekből nyilvánvalóan látszik az a kár, a melyet a sertésvész városunk közönségének okozott. A jelentés szerint 1898 április hó 26-ika óta 36 tanyára, 16 udvarra, 11 hizlalóra és 1 pusztára rendelték el a szoros zárt. A záralt vetett helyiségekben volt összesen 4695 sertés, melyek között azonban a járvány nem okozott nagyobb pusztítást. A kedvező lefolyás a jelentés szerint egyrészt azon szigorúságnak köszönhető, melyet a hatóság az óvintézkedéseket végrehajtotta, másrészt pedig annak a körülménynek, hogy a sertésvész, sajnos ugyan, de Magyarországon már meghonosodott s így mint a meghonosodott járványoknál történni szokott, a pusztítás nem oltott nagyobb mérveket. Beszámol még a jelentés arról, hogy a vész ellen a sertéseket egy birtokon oltották be. Hogy milyen sikerrel használható az oltás, mutatja a következő adat: a birtokon mielőtt az oltást végrehajtották volna elhullott 57 drb. sertés; beoltottak 376-ot, melyek közül az oltás után kigyógyult 168 drb. elhullott 208 drb. A jelentés azzal végződik, hogy a sertésvész minden évben, mint meghonosodott járvány újból kifog törni, de pusztítása nem lesz nagy, kivált ha az óvintézkedéseket oly szigoruan és pontosan betartják, mint az a jelen esetben történt.

— **Beteg tanítónők.** A róm. kath. elemi leányiskola két tanítónője U n g e r Jolán és N y e s t e Matild k. a. már régebben fekvő betegek. Betegségük alatt W o l a f k a Katicza és A n t a l o v i c s k.-ok fogják őket helyettesíteni.

— **Jövőre való óvintézkedések.** Lapunk más helyén foglalkozunk ama jelentéssel, mely a sertés vész lefolyásának hü képét tárja elénk. A jelentésben felvan említve, hogy a sertésvész, bár kisebb mérvben, minden esztendőben ki fog törni. Ez ellen tehát védekezni kell. K á l m á c z h e y Mór mezőrendőrségi alkapitány már ki is dolgozott egy szabályrendelet-tervezetet, mely a jövőben esetleg föllépő sertés járvány korlátozását és az elleni teendő óvintézkedések mikéntjét tartalmazza. A tervezett szerint a várost és határát tíz állategészségügyi kerületre kell

fölösztani, hogy az egy kis területen föllépő vész miatt ne legyen szükséges az egész határt zár alá venni. Ez állategészségügyi kerületek a tervezetben a következőkben vannak megállapítva: I. kerület lesz: az Ohati pusztá; II. a Hortobágy; III. a Kösélység; IV. Elep; V. Hegyes; VI. Ondód; VII. Ebes; VIII. Macs; IX. az erdőség és X. a város belterülete. Ezen kerületek sertésvész esetén mind külön terület, mintegy önálló község alakjában kezelhetnének. E fölösztáson kívül több újdvós intézkedés is van a nagy gondnal és körültekintéssel szerkesztett javaslatban melynek bővebb ismertetésére még vissza fogunk térni.

— **Névmagyarosítások.** A mai napon két névmagyarosítási kérvény érkezett le a belügyminisztertől a tanácshoz, melyekben a nevek átváltoztatását engedélyezte a miniszter Dr. Zichermann Adolf m. kir. 3. honv. gyal. ezredbeli főorvos a saját és Pál fia nevét Szászra; Záviro Eszter a saját és Anna és Eszter leányai nevét Erdélyi változtatta.

— **Váci Eszter megkerült.** Tegnap számbunkban hírt adtunk arról az ürületes mende-mondáról, melyet a Váci Eszter eltűnéséből komponált ki a külváros népe. A képtelen gyanura meg van a válasz. Váci Eszter megkerült! A vizsgálatot vezető Ács Nagy Ferencz rendőrfogalmazó ugyanis az udvarbeliek közül, hol Váci Eszter lakott, többeket kihallgatott. Egyikük aztán megmondta, hogy Váci Eszter a Csap-utczán rejtőzik egy házban. Nyomban a helyszínére mentek s csakugyan meglelték Váci Esztert, kiért ott egy fiatal ur fizeti a lakást... Ezzel a gyanu végleg megvan czáfolva, Váci Eszter megkerült!...

— **Hazaszállított zsebtolvaj.** Debreczen város hírnévre vergődött szülőitei között Nyitrai Tamás és Szabó Sándor nem az utolsó helyet foglalják el. Notórius zsebtolvajok és csavargók. A multkor Váradra rándultak át, de mint megtörtük, az ottani rendőrség elcsipte őket s Nyitrán szöktetett már régebben. Szabót pedig ma küldte haza.

— **Bakancsszállítás a kisiparnak.** A hazai kisipar legelterjedtebb ágának a cipésziparnak tudvalevőn a katonaság részére való szállítása a fő éltetője s ez okból évről-évre nagy várakozással néznek az érdekelt körök a szállítás ügyének eldöntése elé. — A közös hadsereg részére elenyészően csekély mennyiséget rendelnek magyar kisiparosoknál, míg ellenben a honvédség évtől-évre nagyobb mennyiségű lábbelit csináltat a kisipar utján. Mint értesülünk a honvédelmi minisztérium elhatározta, hogy az 1900 ik évben összesen huszezer pár bakancsot és könnyű cipőt rendel a hazai kisiparosoknál s e mennyiség elosztására nézve javaslatokat kért a kereskedelmi és iparkamaráktól. A kamarák természetesen készséggel vállalkoznak e munka ellátására, azonban több kamara elhatározta, hogy felirat intéztessék a kormányhoz melylyel a honvédség összes lábbeli szükséglete és a közös hadsereg ebbeli szükséglete Magyarországra eső részének szállítása kizárólag a kisipar számára reklamáltassék.

— **A szép fogházör.** A szerelem hatalma beleharapódzik a komor börtönök sötét celláiba és ki hinné, hogy vannak olyanok is, kik néhez szívvél, nagy bánattal bucsuznak el a börtönök kapuitól, hogy a paradicsomból üzik ki egyikét-másikat a kiállhatatlan szabadsággal, mert valamit ott hagytak a szürke bástyafal mögött. Janek Jánosné csak a mult héten szabadult ki a fogházból, de tegnap a leggyorsabb tempóban öt helyen lopott. Mikor a rendőrök elfogták, szinte örült, mosolygott akkor is mikor pirngatták hogy nem tud megjavulni.

— **Visszakerül oda, a honnan jött, a fogházba.**

— Hiszen ezt akarom én, vágott közbe hirtelen Janekné, van ott egy csinos fiu, egy fekete bajszú szép fogházör...

Ez a kijentés nagyon megenyhíti a szürke fejű asszony bűnét, hiszen ő így csak a szerelem áldozata.

— **Eljegyzés.** Dusocky Mariska kisaszonny néhai Dr. Dusocky Pál kedvelt orvos magas műveltségű kedves leányát eljegyezte Hámos Péter bars megyei kir. tanfelügyelő.

— **Köszönet nyilvánítás.** A magyar protestáns irodalmi társaság nagy gyűlése alkalmából az elszállásolás költségeinek fedezésére következő adományok folytak be újonnan hozzám: Az ágost; hitvallású evang. egyház presbiteriumától 60. korona, debreczeni helyi vasút részv. társaság 6. korona, Láber Mihály ur 4 korona, Füleky Pál gyógy szerés ur 5 korona, Koncz Elek ur 4 korona Szabó Zsigmond kereskedő ur 2 korona Tóth Ferencz nyug. tanár ur 8 korona, Hatvázy Ferencz ur 2 korona, Péter József ur 2 korona, Palecskó P. Pál ur 2 korona, és Szekeres Bálint ur 1 korona. Továbbá szállásokat ajánlottak lel újabban: Márk Endre ur 1, a róm. kath. piarista ház 1, Dr. Barta Béla jogtanár ur 3, Dóczy Gedeon ur 1, Némethy Lajos lelkész ur 2, Roncsik Lajos ur 2, Dr. Magoss György ur 1, és Léhmann János ur 2 vendég részére. Végül fogatjaikat felajánlani szívesek voltak: Dr. Szentpály Béni 1, Dr. Balkányi Ede 1, Gebauer Károly 1 és Sziuka István urak 1. akiknek is a biztosság meleg köszönetét nyilvánítom. Oláh Károly elszállásolási biz. elnök.

— **Lámpák.** A ki szereti a történelmi nevezetességű tárgyakat, most érdekes lámpákat vehet. Párisban nemsokára eladják azokat az utcazi lámpákat, a melyekre körülbelül száz esztendővel ezelőttrőfakatt és bárókat akasztottak, vígan énekelve, hogy:

Ca ira, ca ira!
Ou pendra les aristocrats!

Ezek az olajlámpák még ma is világitanak Páris külsőbb utcaiban. Összesen kétszázhetven darab van.

— **Patkányok a kassai új színházban.** A kassai Nemzeti Színház még meg se nyílt s már is úgy járt, mintha bukni készülne, seregesen ellepték — a patkányok. Ennek oka — mint levelezőnk írja — a városi mérnöki hivatal, mert az a hely, ahol az új színház felépült, a patkányoknak régi idő óta kedves tartózkodási helyük volt, miután ezelőtt — még két évvel vendéglő volt — azon a helyen s onnan kellő táplálékot tudtak maguknak szerezni. A városi mérnöki hivatal ezt tudva nemcsak nem intézkedett a patkányok gyökere kiirtása iránt, hanem az új színház csatornáját még összekötötte a Lakatos utca csatornájával, amelyben szintén több a patkány, mint az egész városban. Ezek a nem szívesen látott állatok már most is tetemes károkat okoztak, amennyiben a parkettet, tapétiákat jórészt átharapdálták. A város, nehogy többet legyen kénytelen költeni a színházra, a fővárosból patkányirtókat fog lehozatni.

— **A ki haragszik a peczerekre.** A városban ujabbán veszedelmes mérvben elszaporodott kóbor kutyák garázdálkodása ellen elrendelt kntya fogásba sehogy se nyugodott bele Gál Sándor napazamos annyival is inkább mert neki is volt egy kutyája és azt is megfogták, mert nem volt szájkosara. De nem csak hogy nem nyugodott meg Gál Sándor hanem a Széchenyi utca végén rögtönzött akkora botrányt, mely régítő óta ritkítja párját. Neki ment peczérnek, rendőrnek, ütötte verte, szidta, őket, míg csak be nem kiérték.

— **Tengeri tolvajok.** A Mike familia, melynek minden egyes tagja nem egy ízben volt a börtönök lakója, megint lop. Loptak pedig Balogh István tanyájáról tengerit. Balogh azonban észreveszi őket Mike Jánost elfogta, a másikat, ki megugrott a rendőrség nyomozza. Így a két Mike megint ülni fog. A család többi tagja egyelőre ártatlan.

— **A rendőrség köréből.** Elmu't a nyár lekelt a szabadság, rukkolkak befele a szabadságos hivatalnokok, kik eddig a zöldben, vagy az itteni falun élvezték a semmittevés gyönyörög. Megnépesülnek a hivatalok s pár

hétig folyik a szóbeszéd a hosszúsáru papák mellett a boldog nyaralásról. Leghamarabb persze a rendőrségi tisztviselők rukkolkak be. A főkapitány a héten jön haza, a kapitányok, fogalmazók közül egy-kettő van oda, de azok is mihamarabb berukkolkak s így teljes lesza hivatal s teljesül egyik laptársunk óhaja is.

— **Gyász.** Részvétellel közöljük a következő gyász esetet: **Idősb Polgár Nagy Gáborné született Jobbágy Mária** asszony folyó hó 12-én d. u. 1 órakor, életének 63-ik, boldog házasságának 44 évében, 2 heti szenvedés után elhunyt. — A halo földi részei folyó hó tizennegyediken esütörtökön délután 3 órakor fognak az ev. ref. vallás szeritartása szerint Kőlcsey utca 14. sz. háztól, a nagytemplomban tartandó predikáció után, a Péterfia-utcai temetőbe örök nyugalomra helyeztetni.

— **Társbérlo kerestetik támlásszékre.** A színházban a II. ik sorban levő két elsőrendű támlásszék »C« bérletének felerészére társ kerestetik. Lapunk kiadó hivatala bővebb felvilágosítással szolgál.

— **Tolvaj merészség.** Három fiatal ember

— köztük egy vidéki mészáros segéd — betért ma délben a Jobbágy János Szent Anna-utca elején levő üzletébe egy pohár pálinkára — E pillanatban érkezett a tulajdonos neje haza a bevásárlásról s mig cseleddjének utasítást adott a pénztárczát letette a kimérő asztalra. A vendégek egyike felhasználta a kínálkozó alkalmat, a tárczából egy tízforintost kicsent s elcsát. Pár percz Jobbágy né megijedve vette észre a pénz eltűnését s azonnal az egyik távozott vendégre esett a gyanu, a ki a piac felé sietett. Jobbágy sem volt rest, utánna sietett s az illető akkor vette észre, a mikor már nyomában voltak, bemenekült a főczán Löw Zsigmond boltjába, hol cipőt akart venni. De bizony Jobbágy meghiusította szándékát, mert utánna ment s követelte a 10 forintot. A bűnös előbb tagadott, de miután megígérte a káros, hogy nem lesz semmi baja, visszaadta a pénzt és tova sietett pénz és cipő nélkül.

— **A mária pócsi bussu és a nemzetiségek.**

Augusztus 27 én Szabolcs megyében, Mária-Pócson a baziliták kolostorában az idén is nagy bucsujárás volt. A bucsujárás is polémia is magyar ellenes támadások tárgya volt azonban a nemzetiségi sajtóban. Legelőször az ungvári rutén Nauka című lap támadta meg a doroghi magyar ajku görög katolikuskat azért, hogy e bucsu alkalmával papjuk nemcsak magyar misét mondott, hanem még orosz ajkukat is kiszorították, még pedig erőszakkal a templomból. A mint egy hazafias gör. kat. papi írja a Nauka vádja egyik sem igaz. A valóság az, hogy a miséző pap csak az evangéliumot olvasta magyarul, de a mise főrészeit: A kanont és az ekténiákat oroszul mondotta. A román sajtó a Naukánál sokkal keményebb hurokat peng. Így a Gazetta Transilvaniei vasárnap száma egyenesen a kolostor bazilita szerzetesait támadja meg. Ezek a rutén barátok — írja a Gazetta Transilvaniei — a kiknek egyedül az Istent kellene szolgálniok, inkább a magyarosítást szolgálják. Az imádság e helye tűzhelyévé lett a magyarosításnak, a szerzetesek pedig előrsévé ennek a káros iránynak. Különösen kijut a támadásból a kolostor fejének, pater Toda-nak a ki kétszeresen bűnös, mert aradi származásu román. E mérges hangu támadásokból egyetlen dolog tűnt ki a legszebb bizonyossággal: az, hogy a pócsi baziliták derék magyar emberek.

Az ékszer divatja.

— A férfiaknál. —

A divat még a köröm formájára, a cipő gombjának lapos vagy gömbölyű voltára is kiterjeszkedik. Nem csoda, ha a maga büvös. örökkön változó körébe vonja az ékszereit is, nem a nőét, a ki mindig tele van aggatva csillogó cziczomával, hanem a férfit is, a ki nek a sok lánc, gyűrű, tű, miegyébb éppen séggel nem illik. Indiánus kaczikák viseltek csak sok ékszert vagy párisi rastaquouérek. Mégis, most ismét nagyban divatozik, hogy a férfiak sok és sokféle drágaságot, arany és ezüsthalmot raknak magukra, nem igen törődve azzal, hogy izléses-e, vajon méltó-e, nem-e?

Ha a jó társaságbeli uriember egy szem gyöngyöt visel a nyakkendőjében tü gyanánt, vékony aranyláncot, a melyen ez órája van a legföllebb, ha hazas karikagyűrűt: ez nem csak hogy bőven elég, de egyben ez a jó izléssel összeférő maximum is. E három darabon túl kezdődik már az az állapot, melyről azt tartják, hogy nem fér össze a finomult lelkű ember műveltségével.

Nem tudom, jó formába öltöztetem-e a mondani valót? Azt akartam kifejezni, hogy szinte bántóan hat a képzelet értékét képviselő fényes cziczoma és smukk a férfin, a ki pedig a természetben a komolyságot, az erőt kell, hogy kifejezze. Az elefánt a frakk furesán állna, még ha az elefánt testi arányaihoz volna is, szabva. A hasonlat rossz, de többé kevésbé mindegyik hasonlat rossz. Szóval a férfi komolyságával az ékszer, értem a sok ékszert, nem fér össze.

Ez ellen vétettek az ő korban csakugy mint ma. A római piperkőz tele volt aggatva láncocczal, karán kőöntyük ékeskedtek, ujján gyűrűk, még pedig elég ormótlanok, sőt még a fülében is aranykarika fityegett. Nem a Tarquiniusok vagy a Ciciunatusok idejében az igaz, hanem később, a mikor már összeomlott a rotthatag alapon nyugvó római világbirodalom s éppen ezért a dekadenciának, az elpuhultságnak, pipogya férfiatlanságnak egyik kritériumát láthatjuk a római férfi ékszerekkel való kérdésében.

Átugrok egy nagyobb históriát s folytatom a francia Lajosokál, a tizenharmadiknál, tizennegyediknél. Ezek idejében a férfiak ékszervisélése elérte a legnagyobb fokot. Kedvezett ennek a kor divatja is, a mely olyanná formálta az urak öltözetét, hogy minél több czifraság, ékesség legyen rajta. Az udvari emberek XIII. és a XIV. Lajos korában a kezük legtöbb ujján mind gyűrűt viseltek: leginkább hosszukas, gyémánttal körülrakott szafirokat, vagy rubintokat. A nyakukban aranylánczon lógott valami amulet, érem vagy arczkép. Az órájuk kétszer a derék köré csavarható vastag aranylánczon lógott s ez a divat sokáig tartotta magát. (Emlékeztetes, hogy Voltaire, a mikor Nagy Frigyes megengedte neki, hogy kérjen valami ajándékot, aranyból való óraláncot kívánt magának, de olyan hosszut, mint a Sans Souci kastély kerekcsutjának a vödörláncza.) A kabát, a mellény gombjai megannyi drágakőből készültek, szintugy a nadrág és a cipő csattjai. A lornyon szintén hosszú aranylánczon függött, maga a lornyon nyele is lehetőleg értékes anyagból készült s kövekkel volt kirakva. A kalap forgója és csattja is csupa drágaság volt.

S ma? A huszadik század küszöbén az

urak csak annyiban különböznek az ókor és a Lajosok korának divatbohóczeitól, hogy a cipőjükön és a kabátjukon nem viselnek gyémántgombokat. Sőt még ez a különbség sincsen meg teljesen, mert már látni a báli melvényeken aranyból és karneolból való gombokat, az ingplasztrónban pedig gyémántból vagy gyöngyből való gombok ülnek.

Különfélék.

Az élet kegyetlenségei.

— Aurélien Scholl. —

Ugy-e kegyetlen dolog.

1. ha az ember udvariasan odakiáltja vacsora után a házigazdájának:

— Kérem, ne kísérjenek le, ismerem a lépcsőt! — és hanyatt-homlok bukik le az emeletről.

2. ha bemutatnak valakit egy színésznőnek, s az ember — a nélkül, hogy roszszat sejtene — elkezd dicsérni a vetélytársát.

3. ha azon veszed észre magadat, hogy kezet szorítasz egy emberrel, akiről egyszer azt mondtad, hogy gazember s akit ezért kidobtak a hivatalából.

4. ha négyszáz aranyat vesztettél kártyán, letörve fölállasz és jön egy ur, aki megmagyarázza, hogy ha ekkor és ekkor ezt és ezt a kártyát játszottad volna ki, — ugyanannyit nyertél volna.

— Szabad tudnom, hogy ki lakik ebben a szép házban?

— Oh igen, uram,

— Nos tehát ki?

— Azt bizony nem tudom.

— Méltóságos uram, parasztlakosok vannak itt, a honyhában várnak.

— Eh, hiszen nem vagyunk már a régi időben, hogy a szegény parasztlakosokat a konyhában fogadjuk; küldd ki őket az — udvarra.

Zörgetnek a gyógyszerésznél. Ez kinyitja a vasajtón vágott kis ablakot:

— Mi tetszik?

— Ezt nem lehet így elintézni, — sürgeti Ludas Pista. — Tessék gyorsan felhuzni a redőnyt.

Felhuzza a patikus.

— Magasabbra! — kiáltoz az éjjeli vendég.

— Hiszen már elég magas.

— Helyes... Hadd lám a hőmérőt... Tizenegy fok?... Jól van... Köszönöm. Csak ezt akartam megnézni.

+ Ballada a megszökött és visszatért nőről.

Van Olaszországban egy felette vidám kis falu, Sartano. Lakott ebben a faluban egy szép olasz parasztasszony, persze a férje csunya volt, rossz és ivén. A nőcske egy szép napon — most volt hét éve — megszökött a férjétől egy szép legénynyel. Sartanóban megeredt a pletyka, sajnálták a nőcskét, mert egyébként kitűnő és igen jószívű asszony volt. A minap aztán, hét évi távollét után megjelent a bűnös menyecske férje házában, s megtörve bár, de az öreg lábaihoz borult:

— Visszafogadsz?

A férj végignézett rajta:

— Vissza — mondta nyugodtan.

Ennek a jelenetnek sok tanuja volt, s így hamar szétment a faluban a bűnbánó visszatérés híre. Erre Sartano szükségesnek tartotta népunnepet rendezni. A nagyszívű férj házat virággal, zászlóval díszítette föl a nép, este nagy ökörsütés és dalverseny volt. A dalversenyen oly nagy vala a vigasság, hogy számosan összepofozkodának, mire a csendőrség közbelépett. Így lett aztán még

néhány kisebb bicskázás, fojtogatás, és miután a sardanóiak egymást kölcsönösen felholtra verték, s három karabiniérit bezuott fejjel szállítottak a kórházba, vége lett a népunnepeknek.

Ez volt a rövid, de velős ballada a megszökött és visszatért nőről.

CSARNOK.

FALUSI DALOK.

I.

Magános fa a pusztában álldogál,
Leveléről sűrű harmat buldogál.
Bánatommal úgy állok a világba,
Mint az a fa a kietlen pusztába.

— Magános fa, mondd mi történt teveled:
Miért olyan harmatos a leveled?
— Azért olyan harmatos a levelem:
Nem tudom én, mi a boldog szerelem!

II.

Mester uram kérem,
Tanítson meg írni,
Legalább a nevem
Hadd tudnám leírni.

Leírnám a nevem
Aranyos levélbe,
Egy szép rózsabimbót.
Fektetnék beléje.

Tudom, ha nevemet
Egyszer elolvassná,
Azt a rózsabimbót
Százszor megcsókolná.

Gárdonyi Géza.

Az egyenes út.

— Elbeszélés. —

Irta: Albisy Katalin.

(Folyt. és vége)

— Hiszen egyelőre beszélek én. Maga édes kis Vilma csak hallgasson meg, és ne siessen olyan nagyon. Lásza, én egy kicsit megütöttem a lábamat, a mint leugrottam a fáról. Oh Vilma maga akkor nem volt ilyen haragos és kegyetlen! Igen, hát azt akarom még elmondani, hogy sajnálom magat. Sajnálom, mert egyszer még meg fogja banni, hogy ilyen kegyetlen volt hozzám, hogy úgy felhánnya azt az egyetlen egy boldog pillanatot. Meg fogja banni, hogy miért nem csókol vissza, vagy legalább, hogy miért nem tartotta a száját, hogy én csókoljam. Hiszen így csak én lettem volna a bűnös. Örökös adósomnak fogja magát tartani, és minden visszatartott csókja hétágu törrel fogja metszeni a maga jó lelkét.

Vilma csaknem megdőbbsent e látnoki biztossággal kimondott jóvendülés hallatára. Érezte, ha még néhány perczig így folytatja a tizlépésnyi távolságban követő Pista ur — a ki végre is igen szemre való kópé volt, — nem áll jól róla, hogy ő maga vissza nem fordul hozzá, oda nem tartja neki az orcáját és azt nem mondja neki: »Hát hogy is volt az a jelenet?« Így hát igyekezett legszigorubb hangon beszélni, és kissé visszafordulva, így szólt hozzá:

— Mondja csak, mérnök ur! Minő fogalmak vannak önnek a női becsületről?

— A női becsületről? Erről a borzasztóan komoly axiómáról? A mely már megörjített száz drámaíró, és szelkacassá változtatta a férjek kilenczvenöt százalékát? Mire most ez a filozófia? Most, mikor minden fülemile dalol, minden tücsök csiripel, és minden pitypang illatozik.

— Azt hiszem, ha minden pitypang illatozik is, én mégis nő vagyok és szeretném tudni, mit tart ön arról, a mit ma bennem oly helyrehozhatatlanul megsértett?

— No legyen! De előre bocsátom Vilma hogy igazán véteknél tartom, hogy mi ezen a talán soha vissza nem jövő bájos órában ilyen rémes dolgokat firtatunk. Hát a női becsület nagyon kényes portéka. A ki egyszer elveszti, a bánás valamennyi szentelt vize sem moshatja le a rajta esett foltot. Az a pillanat Vilma, a mikor a szerelmes fiatal ember lázason szoritja ajkához a leány kezét — — — de megbocsát, ha közelebb kell mennem, a mit most mondok azért meg az erkölcsös verébnáció is kitagadna a családjából — tehát az a pillanat örök vád gyánánt, fog nehezdedni a két gonosztevő lelkére. Abban a perczben, mikor átöleli a leány derekát bezárult előttük a tisztességes emberek társasága. Mit mondjak arról az örült merényletről — de már ezt igazán csak lassan mondhatom, engedje hát, hogy közeledek, becsületesre fogadom, hogy ismét meg hátrálok, különösen, ha úgy néz rám, mint egy utálatos pókra — tehát arról a merényletről, mikor a mama háta mellett, vagy akárhol a pillanatnyi egyedüllétben a két csacsi megcsókolja egymást. Mert csak csak tesznek ilyen rettenetes meggondatlanságot! Oh, ezek a szerencsétlenek nem is emberek többé, hanem ébren álmódó fakirok, a kik a vásári zajban is visszaképzelik a három lábón álló távcsövet, megcsókolják a levegőt s hiszik hogy ő volt ott! Igen, ez a pillanatnyi büntett megfogja zavarni életünk legkomolyabb pillanatait. De van egy orvosság!

— S miben áll az? Kérdé Vilma, két lépést visszafordulva.

Nem nőtlől függ! Megszerezni nem lehet! Az ősternészet ruházta föl őket ezzel a klenódiával. Nem lehet tudni, mibe rejlik csak a hatása érezhető, Igen, vannak ily csodálatosan fölszentelt papnői az erénynek a kikkel szemben soha egy férfi sem követi el azt az örültséget, hogy csókot hintsen az ősvény felé, melyen az ilyen nővéig halad! Oh az ilyen nők büszkén viselhetik örökzöld mirtuszkoronáikat és büszke megvevéssel nézhetnek le kristálytisztaságú magasztalukról a hünös generációra. Nevezek meg magának egy ilyen boldog nőt, — Vilma?

Kiváncsi vagyok? Szólt Vilma, észre sem véve, hogy Pistával egy sorban lépkednek.

— No hát, például Nánai Julcsa kisasszony!

Vilma hangosan felkaczagott. Hiszen az a Julcsa kisasszony az egész társaság mulatásának központja. Szegény! Ha azzal áll elő, hogy bajszos férfi még soha sem érintette ajkát, a mult egyik szép alkonyatáról emlékszik meg szentimentális hangon — a fiatalság akkor is oldalba löki egymást! Vilma csak sajnálta őt. Mindamellett komolyan kérdé:

- Más orvosság nincs?
- Minek a részére?
- A női becsület megóvására.
- Megóvására nincs, — de jóvátételére van.

— És az?

— Az egyenes ut! Ha a bünösök a bünt azonnal bejelentik a legfőbb ítélőszéknek, a papának vagy a mamának, elmondják vád-és védbeszédjeiket és e fórumra bízzák az ítéletet.

— Kiszülne a szemem?

— Isten őrizzen! Majd leszek én az előadó! De jól gondoljuk meg e lépést Vilma! Ha csak álszemérem vezet és semmi restelni való nincs a megbélyegző multon, akkor kár beadni a derekunkat! Vessen számon a lelkiismeretével, mig nem lesz késő. En végtelenül bünösnek érzem magam.

— Menjen, menjen maga gonosz jószág! Még sem illik az embert saját házában így megfogni! De azért jó, hogy itt van mellettem! Egészen elfelejtkeztem ezekről a hamis kutyákról.

Kérem, adja ide a karját és a mit mondani akar, ne mondja oly hangosan, hogy minden veréb meg hallja!

Pista ur boldogan kísérte haza Vilma kisasszonyt és utközben mindjobban meggyőződtek arról, hogy: Igen, igen mégis csak legjobb lesz az egyenes ut!

Közgazdaság.

Budapesti gabonátözsde.

Weisz József budapesti terménybizományi cég —
jelentése.

Debreczen, szept. 13.

Készáru változatlan

Okt. buza	842-44.
Okt. roza	873-74.
Tav. buza	665-67
Októberi zab	527-28
új tengeri 1899	511-13

Állatvásár.

Kőbányai sertés piac. szeptemb. 12. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 kg-on felül) — — — kr. Közép (páronkint 300-340 kg sulyban) — — — kr. Fiatal nehéz (páronkint 320 kilogrammon felül sulyban) 42 $\frac{1}{2}$ -43 $\frac{1}{2}$ krig. Eiatal közép (páronkint 251-32 kg.) 44-44 $\frac{1}{2}$ krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 kg-ig terjedő sulyban) 44 $\frac{1}{2}$ -45 kr. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 kg. felül sulyban) 43-43 fél krajczárig, közép (páronkint 240-260 kilogramm sulyban) 42 $\frac{1}{2}$ -43 krajczárig. Könnyű (páronkint 240 kilogr. ig terjedő sulyban) 43 $\frac{1}{2}$, 44 krajczárig. Sertéslétszám: 1899. évi szept. hó 10. napján volt készlet 43004 drb., 1899. szept. 10. napján felhajtott 324 drb., 1899. szept. 10. napján elszállított 558 drb., 1899. szeptember 10. napjára maradt készletben 42600 darab. — A sertésüzlet irányzata változatlan.

Bécsi sertés vásár A st. marxi központi vásárosarnokban ma megtartott sertés vásáron bejelentettek 939 darabot, ebből a vásár elején felhajtottak: Fiatal sertés: 3501 drb., magyar hizott sertést 6438 drb., összesen 9937 drb. Nagy felhajtás, lanya irányzat.

Borjuvásár. szeptember 11. Felhajtott 531 szópós 24 rugott élő borju, 1 éves növendék. — A vásár hangulata vontatott.

Budapesti sertés konzumvásár. szeptember 7. Készlet 228, érkezett 926, összes felhajtás 1154. Elszállított budapesti fogyasztásra 824, eladatlanul visszamaradt 330. Napiárak 120-180 kgmos 43-44 krajczárig, 220-280 kgmos 42 $\frac{1}{2}$ -44 krig, 320-380 kgmos 42-43 krig, öreg nehéz — 46 kr. A hangulat élénk.

I. Készáruüzlet.

Kész búzában az irányzat gyenge volt elkelt 20,000 mm. buza helylyel-közzel öt krajczárral olcsóbb áron.

Rozs lanya volt. Helyben és helybeli paritásán 7 frton. Kecskeméten 6. 70 frton köttetett.

Fehérmegyevidéki: 350 mm. 76.2 kr 9 forint 57 és fél krajczáron, kalocsai, három hónapra.

Pestmegyevidéki: 100 mm. 80 k. forint 9 70 krajczáron, 100 mm. 77.5 k. 9 forint 60 krajczáron, 100 mm. 77 k. 9 frt. 50 krajczáron 250 mm. 76 k. 9 forint 45 krajczáron, mind három hónapra.

Repeze 300 mm. 11 forint 25 krajczáron zab Delta, 70 mm. 12 forint 15 krajczáron, készpénz fizetés mellett.

Tengeri ártartó: Az állomási kínálat még mindig gyenge. Helyben wagonba rakva 4.67 $\frac{1}{2}$ frtot, Kisujszáláson 4.62 $\frac{1}{2}$ forintot fizettek.

Felső-magyarvidéki: 150 mm. 78 k. 9 forint 50 krajczáron, mind három hónapra.

Árpa. 100 mm. 6 forint 27 krajczáron 200 mm. 5 forint 65 krajczáron, új készpénzt fizetés mellett, 100. mm. 5 forint 90 krajczáron 3 hónapra, 100 mm. 6 forint 20 krajczáron felsőmagyarországi.

Ujvidéki: 1120 mm. 74.5 k. 8 forint 45 krajczáron, három hónapra.

Zentai: 400 mm, 74 k. 8 forint 45 krajczáron, három hónapra.

Szerbiai: 1000 mm. 76.4 k. 7 forint 40 krajczáron, 3000 mm. 74.4 k. 3 forint 02 és fél krajczáron. három hónapra.

Sebesy Bassett Vilmos

idegen nyelvek tanintézete, hölgyek és urak számára.

Debreczen, Városi bérház, III. lépcső I. em. 6 sz.

Gyakorlati tanítása az

Angol, Francia, Német és Olasz nyelveknek.

Kitünően szervezett tanári kar

Allandó felügyelő a hölgyek számára

Beiratások reggel 8 órától este 8 óráig.

Kivánatra prospectust küldök.

Napali és esteli tanfolyam e hó 16-án vesi kezdetét.

Zene-estélyek.

A Bika kávéházban szerda: Rác Károly szombat: Magyar Testvérek vasárnap: Veress Tóni.

A Bika étterem kedd: Veress Tóni esütörtök: Magyar Testvérek vasárnap: Rác Károly.

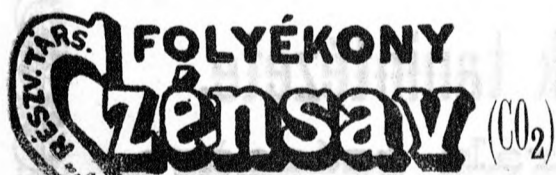
A „Központi kávéházban” naponta felváltva Rác Károly és Magyar Testvérek zenekara játszik.

A „Corsó”-kávéházban zeneeste hetenkint 3 szor. Hétfőn Magyar Testvérek, Szerdán Kis Béla és esütörtökön Rác Károly zenekara játszik.

Bérekcsik díjszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	3
Fél napra, reggeli 6 órától d. n. 1-ig, vagy d. n. 1-től esti 9 óráig	8	2
II. Óraszámra.		
Fél órára	40	30
1/4 órára	60	45
Egy egész órára	80	60
Minden következő órára	40	30
Az utolsó órára túl félóránál v. kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (valláskülönbség nélkül), ha a végtisztesség a templomban történik, a temetőbe ki és vissza	2	1 40
A háztól a temetőbe ki és vissza	1 20	80
A színházba menet	80	40
A színházról jövet	60	40
A házhoz vasuti indóház vagy raktárba menet vagy jövet	50	30
A házhoz menet vagy jövet kézi táskával	80	60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málna után külön 10 krajczár díj jár.		
A korcsolyázó, vagy csónakázó tóhoz, csukorgyár, légszuszogó, kertészeti egyesület és górmelomhoz menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai lövöldézés menet vagy jövet	50	30
menet és jövet egy órai várakozással	1	70
minden következő órára	60	40
Külső barom- és lovasútrétre oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
minden következő órára	40	30
Katonai lakóházhoz és katonai lövöldézés menet vagy jövet	50	30
menet és visszajövet 1 órai várakozással	80	60
minden további órára	40	30

Vegytisztá, természetes.

Dr. Raydt szénasavipar részv.-társaság gyártmánya.

Gyártelepek:

Eyach, Stuttgart, Berlin, München, Zürich, Bécs.

Könnyű 10 és 20 kg-os acéltartályokban. Vezérképviselőség és állandó nagy raktár Magyarország és keleti tartományok részére:

DARVAS JÓZSEF

Budapest, Gyár-utca 31. Telefon 11-80. Telefon 12-80.

Viszont eladók egyes megyékre kerestetnek.

Vasuti menetrend

Érvényes 1899 Majus hó 1-től
— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen Budapest (M. áll. v.-tól.)

Debreczenből indul	Vonat	Erkezik	
P.-Ladány*	12.— déli	Vegyesvonat	1.28 délután
P.-Ladány	3.37 délután	Tv. sz. sz.	5.13 délután
P.-Ladány	8.15 este	Személyvonat	9.45 este
Budapest	9.01 délelőtt	Gyorsvonat	1.50 délután
Budapest	12.36 délután	Személyvonat	8.10 este
Budapest	10.27 éjjel	Személyvonat	5.45 reggel
Debreczen—M.-Sziget			
Királyháza	5.22 reggel	Személyvonat	1.10 délután
M.-Sziget	3.— reggel	Személyvonat	9.50 délelőtt
M.-Sziget	3.56 délután	Személyvonat	10.50 éjjel
M.-Sziget	6.46 este	Gyorsvonat	11.18 éjjel
Szatmár	8.20 este	Tv. sz. sz.	12.46 éjjel
Debreczen—Szerencs			
Szerencs	8.25 reggel	Személyvonat	11.26 délelőtt
Szerencs	4.01 délután	"	7.03 délután
Szerencs	7.— este	"	10.30 éjjel
Debreczen—Füzes-Abony			
Füzes-Abony	4.42 reggel	Vegyesvonat	10.24 délelőtt
Tisza-Füred	4.16 délután	"	7.56 este
Debreczen—Nagy-Léta—Vértes			
N.-Léta—Vértes	8.35 reggel	Vegyesvonat	10.43 délelőtt
N.-Léta—Vértes	4.21 délután	"	6.15 délután
Debreczen—Tisza-Lök			
Tisza-Lök	5.28 reggel	Vegyesvonat	9.17 délelőtt
"	4.06 délután	"	7.29 este
H.-Nánásig	11.20 déli	"	1.18 délután

* Minden kedden.
**Csak Tisza-Füredig

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik	Vonat	Indul	
P.-Ladány	7.40 reggel	Tv. sz. sz.	6.05 reggel
P.-Ladány	5.14 reggel	Személyvonat	4.06 reggel
Budapest	3.36 délután	Személyvonat	9.15 délelőtt
Budapest	6.26 este	Gyorsvonat	2.15 délután
Budapest	2.23 éjjel	Személyvonat	7.05 este
M.-Sziget—Debreczen			
Szatmár	7.51 reggel	Személyvonat	4.— reggel
M.-Sziget	12.16 délután	Személyvonat	6.— reggel
Királyháza	6.45 este	Személyvonat	1.22 délután
M.-Sziget	8.56 reggel	Gyorsvonat	4.50 reggel
M.-Sziget	10.12 éjjel	Személyvonat	3.50 délután
Szerencs—Debreczen			
Szerencs	8.07 reggel	Személyvonat	5.— reggel
Szerencs	12.21 délután	Személyvonat	9.07 délelőtt
Szerencs	7.55 este	Személyvonat	5.10 délután
Nagy-Léta—Vértes—Debreczen			
N.-Léta—Vértes	7.18 reggel	Vegyesvonat	5.25 reggel
N.-Léta—Vértes	3.13 délután	"	1.05 délután
Tisza-Lök—Debreczen			
Tisza-Lök	8.17 reggel	Vegyesvonat	5.06 reggel
Tisza-Lök	6.35 este	"	2.35 délután
H.-Nánás	3.30 délután	"	1.30 délután
Füzes-Abony—Debreczen			
Tisza-Füred	8.— reggel	Vegyesvonat	4.18 reggel
Füzes-Abony	5.43 délután	"	11.35 délelőtt

